Nazwisko OBMIŃSKI

Imiona CZESŁAW J. **Pseudonim** .....

Z domu .....

Data urodzenia 4.04.1921 **Miejscowość, kraj** Trembowola, woj. tarnopolskie, Polska

Data śmierci 19.11.2014 **Miejscowość, kraj** Hamilton, ONT, Kanada

Lat życia 93

Adres cmentarza .....

.....

Źródła: Weteran nr 1125 styczeń 2015

.....

.....

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

Zawód ..... **Tytuły naukowe** .....

Rodzaj wojska ....lotnictwo..... **Stopień wojskowy** ....chorąży.....
po 1990: podporucznik

Odznaczenia .....

Krzyż Walecznych

Medal Lotniczy

Krzyż Czynu Zbrojnego PSZ na Zachodzie

Weteran Nr 1125 † ŚP. Styczen 2015 str. 28

Czesław J. Obmiński

19 listopada 2014 r. w wieku 93 lat odszedł na wieczna wartę kol. Czesław J. Obmiński, członek Placówki 163 SWAP w Hamilton, ONT, Kanada.

Pochodził z Kresów Wschodnich. Urodził się 4 kwietnia 1921 r. w Trembowli, woj. tarnopolskie. We wrześniu 1939 r. jego rodzinne strony znalazły się pod okupacją sowiecką, skąd został wywieziony w głąb Związku Sowieckiego. Po tzw. amnestii, na mocy układu polsko-sowieckiego z 30 lipca 1941 r., dopiero wiosną 1942 r. udaje mu się dotrzeć do formującej się w ZSRR Armii Polskiej pod dowództwem gen. Władysława Andersa. Do wojska przyjęty został 7 maja 1942 r. i przydzielony do 22 Pułku Piechoty formującego się w Kermine na terytorium Uzbeckiej SRR. Po ewakuacji z ZSRR do Iranu, został przeniesiony do lotnictwa polskiego w Wielkiej Brytanii, gdzie został przydzielony do 300 Dywizjonu Bombowego „Ziemi Mazowieckiej". Po przeszkoleniu, jako radiooperator

brał udział w nalotach bombowych na Niemcy. Podczas jednej z wypraw na Gelsenkirchen, 6 listopada 1944 r. jego samolot Lancaster LM141 został zestrzelony przez niemiecka obronę przeciwlotniczą. Siedmioosobowa załoga zdołała się uratować, ale dostała się do niemieckiej niewoli. Ranny sierżant Czesław Obmiński zabrany został do szpitala, w którym przebywał do końca wojny.

Po wyzwoleniu, wraca do Wielkiej Brytanii, gdzie służy w Ośrodku Zapasowym Polskich Sił Powietrznych. Honorowo zdemobilizowany 1 sierpnia 1948 r. w Anglii, w randze chorążego.

Odznaczony był następującymi odznaczenia wojskowymi: polskimi *(Krzyż Walecznych i Medal Lotniczy* – nadany dwukrotnie) oraz brytyjskimi (1939-1945 *Star, France and Germany Star, Defence Medal, War Medal 1939-1945.* Po upadku komunizmu w Polsce w 1990 r. otrzymał od władz III RP kolejne odznaczenia: Krzyż Czynu Zbrojnego PSZ na Zachodzie, Krzyż Zesłańców Sybiru, Krzyż Kampanii Wrześniowej 1939, awansowany też został do stopnia podporucznika.

Po demobilizacji wyemigrował do Kanady i osiedlił się w Hamilton, w prowincji Ontario. W 1996 r. wstąpił w szeregi miejscowej Placówki 163 SWAP, gdzie z czasem pełnił szereg funkcji, m.in. adiutanta finansowego i adiutanta protokołowego. W 2000 r. na XXVII Walnym Zjeździe SWAP w Buffalo, NJ, wybrany został dyrektorem Zarządu Głównego SWAP, reprezentantem na Kanadę. Za działalność organizacyjną w szeregach SWAP odznaczony został „Mieczami Hallerowskimi". Znany był z serdeczności i poczucia humoru. Do końca życia, w zależności od stanu zdrowia, brał udział w imprezach organizowanych przez polskie, kanadyjskie i amerykańskie środowiska kombatanckie. Ostatni raz spotkaliśmy kol. Czesława J. Obmińskiego w czerwcu b.r. na uroczystości w Niagara on the Lake w Kanadzie, tzw. pielgrzymce na cmentarz ochotników do Armii Polskiej we Francji, zmarłych w latach 1917-1919.

Kol. Czesław J. Obmiński aktywnie udzielał się w życiu polonijnym w Kanadzie. Za działalność na rzecz Polski odznaczony został w 1998 r. Krzyżem Oficerskim Orderu Zasługi RP.

Zmarły pozostawił w żałobie żonę Janinę /pierwsza żona Elżbieta zmarła wcześniej/, syna z pierwszego małżeństwa Georga z żoną Dianne, troje wnucząt i troje prawnucząt.

Ostatnie pożegnanie ś. p. Czesława J. Obmińskiego z udziałem rodziny, kolegów weteranów, przyjaciół i znajomych, miało miejsce 21 listopada 2014 r. w *Markey Dermody Funeral Home,* przy 1774 King Street East w Hamilton. Msza pogrzebowa została odprawiona dnia następnego w kościele św. Stanisława, 22 listopada 2014 r.

Cześć Jego pamięci!

Opracował: Teofil Lachowicz